

Ο ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ (*)

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Θὰ φύγει! θὰ φύγει (ἀκούγεται τὸ τραγούδι)

Ἔγω καὶ ἃ μάκους, γλυκεῖα τῶν ὀνείρων μου παρθένα,
νύσσε τὴν τρικυμία τῆς ψυχῆς μου
καὶ κάλεσέ με νὰ σὲ βρῶ νὰ σ' ἀγναντέψω
καὶ τράβηξέ με νὰ σὲ ἰδῶ νὰ σὲ πιστέψω!...

(ἀπὸ τὸ παράθυρο δυνατὰ) Ξένε! Ξένε. Σὲ καλῶ,
ξένε... (ὁ βεζίλης μπαίνει μόνος του· σιγὰ) χάθηκε.
Ἐλα! ἐδῶ ἔλα! Ἐγὼ σὲ καλῶ...

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ. Τὸν νεῖρό μου! Τὸν νεῖρό μου!...

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ἐλα λοιπόν! Ἐλα γλήγορα!...

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ. Τὸν νεῖρό μου!...

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ἐλα, ξένε! Ἐλα! Σὲ καλῶ!

Ἐγὼ σὲ καλῶ... Ἐλα· θὰ σοῦ δώσω τὸ διαμαντένιο κλειδί τῆς χρυσόπορτας ποὺ ἀντικρύζει τὸν Ὁκεανό. Δὲν ἀνοίξε ποτέ της. Ἐκεῖ εἶναι κλεισμένα τὰ βαθεῖα ὄνειρα! Ἐκεῖ τραδιέμαι κι ἀφρογκάζομαι τὸ βουητό τους! Ἐλα νὰ τὴν ἀνοίξεις ἐσύ. Ἐσύ ξένε! Ἐσύ γεννιᾶς ξένε! Μονάχα ἐσύ... (μπαίνει ὁ ξένος μὲ ἀχιδοβολητὴ χαρά).

Ὁ ΞΕΝΟΣ. Μὲ καλεῖ! μὲ καλεῖ!...

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ (γυρίζοντας) Ἡρθε; Ἐγὼ σὲ καλῶ!

Ὁ ΞΕΝΟΣ (πισωχωρώντας). Ὁρμένανε!...

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ (πιάνοντάς τον ἀπὸ τὸ χέρι). Γιατί θέλεις νὰ φύγεις; Μείνε, λίγες μέρες μείνε. Ἄν σ' ἐνοχλοῦν οἱ φέβρεις ἀμέσως. Ὁ πῆς μου πῶς θὰ μείνεις λίγες μέρες... Ἐνας βασιλιάς σοῦ τὸ ζητάει γιὰ χάρη. Θέλεις νὰ σὲ παρακαλέσω γονατιστός; Τίσαι λοιπόν ἐσύ ὁ ἀλύπητος ξένος; Τρεῖς ἡμέρες μείνε, μονάχα τρεῖς ἡμέρες.

Ὁ ΞΕΝΟΣ (πιάνοντας σφιχτὰ τὸ χέρι του). Καίνε τὰ λόγια σου, καίνε! Πέρασα ἀπὸ τὴν πλημύρα τοῦ Ἡλίου καὶ δὲν τὴν αἰστάνθηκα. Δὲν ἔλιωσα. Καὶ τὰ λόγια σου λιόνουν με, λιόνουν με...

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Θὰ μείνεις;

Ὁ ΞΕΝΟΣ. Ὁ δὸς μου τὸ διαμαντένιο τὸ κλειδί νὰν εἶξω τὴ χρυσόπορτα. Ὁ Ὁκεανὸς ποὺ βουίζει ἄς μὲ παρασύρει ἂ δὲ μὲ φέρει στὸν ἀπέραντο πόθο μου.

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ὁ! θὰ μείνεις!

Ὁ ΞΕΝΟΣ (γονατίζοντας μπροστά του). Θὰ μείνω!

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Νά, μητέρα μου! Θὰ μείνει, μη-

τέρα μου! Θὰ μείνει! (ἔρχεται καὶ τὴν ἀγκαλιάζει).

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΑΣ. Νὰ μείνει, παιδί μου...

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ὁ πῶς χαίρω! Ὁ πῶς χαίρω!...

Ἐτοιμάστε τοὺς τὴν καλὴτερη σάλα τοῦ παλατιοῦ μου καὶ στρώστε τοὺς τὰ μεταξοφούφουδα. Τώρα σημάνετε τὶς καμπάνες καὶ φωτολοεῖστε τὰ μπεντένια τοῦ κάστρου μας. Τώρα καλέστε τὶς σκλάβες νὰ χορέψουν καὶ νὰ φάλλουν τὴ χαρὰ τοῦ βασιλιά τους! (ἐρχόμενος κοντὰ στὸν ξένο). Σήκω ξένε, σήκω (τὸν σηκώνει ὁ ξένος φαίνεται δακρυσιμένος). Ὁ τί καλὸς ποὺ εἶσαι! Ὁ πῶς κάνεις τὸ καλὸ, πῶς κάνεις τὸ καλὸ. Ὁ ἄς γίνουμεν σκλάβος σου γιὰ τὸ καλὸ ποὺ κάνεις!...

Ὁ ΞΕΝΟΣ. Δὲν τὸ θέλω! Δὲν τὸ θέλω!...

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ἐτοι λές! Καὶ θὰ σοῦ δώσω τὸ διαμαντένιο τὸ κλειδί... Φέρτε τὸ διαμαντένιο τὸ κλειδί... Φέρτε τὸ διαμαντένιο τὸ κλειδί. Δὲ φοβάμαι γιὰ σένα, ξένε! Θάνατμώσεις τὸν Ὁκεανὸ καὶ θὰ μὲ καλέσεις κέμενα. Ἀφροὰ θάρθῃ. Πλά! σου δὲ φοβάμαι... Πῶς εἶσαι, ξένε; Πῶς λένε τὸν νεῖρό σου;

Ὁ ΞΕΝΟΣ. Ἀρήγιανος.

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ἀρήγιανος;! Ἀρήγιανος;!...

Ὁ ΞΕΝΟΣ (μὲ νοηματικὸ κίνημα τοῦ κεφαλιοῦ). Ἀρήγιανος!

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Καὶ ποῦθε εἶσαι, Ἀρήγιανε;

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ. Ἀχ! Εἶμαι ἀπὸ τὸν τόπο ποὺ τὰ νέφελα τὸν σκεπάζουν. Τὴν ἀνοιξὴ ὀνειρεύτηκα νὰν τοῦ πάω...

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ἀλήθεια;

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ. Ὁ χειμῶνας τὸν πλακώνει ἀπὸ ἀρχῆς καὶ τὸ χειμῶνα θέλω νὰ διώξω.

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ὁ! ἐδῶ εἶναι πάντα ἀνοιξή!... Μείνε ἐδῶ, ἐδῶ ποὺ τὰ λουλούδια πάντα ἀνοῦν, ποὺ τὰ πουλιά πάντα κελαῖθοῦνε.

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ. Ὁ! μὲ καλεῖ ὁ τόπος μου! Ὁ τὴν παρθένα μου ζητάει, τὴν ἀνοιξή της καρτεράει!

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Μείνε ἐδῶ! Χόρτασε τῆς πλάσης τὴ νιότη... Καὶ μιὰ μέρα, Ἀρήγιανε, θὰ μὲ πᾶς νὰ μοῦ δείξεις καὶ τὸ δικό σου τὸν τόπο. Ὁ πόσο εἶμαι χαρούμενος! Πῆς μου, Ἀρήγιανε, πῆς μου τί ἄλλα ἔχει στὸν τόπο σου;

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ. Ὁνεῖρα!

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ὁνεῖρα!;

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ. Τὸ φάντασμα τῆς ὁμορφιάς τὸν πλάνεψε κ' ἔκεντος ὀνειρεύεται. Γυναίκα μου τοῦ ἔταξα νὰ τοῦ τὴν πάω. Καὶ τὴ ζητῶ στὰ πέρατα τοῦ κόσμου τριγυρνώντας.

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ὁ τί λές;! τί λές;!...

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ. Ἀφ' τῆς μενεξεδένιας μου τῆς χώρας ἐξεκίνησα κ' ἐπέρασα τὴν χώρα τὴν ξανθὴν ζῆτωντας τὴ ζωὴ μου· σταμάτησα σὲ μιὰ ἀστραπὴ ποὺ

(*) Κοίταξε ἀριθ. 443 καὶ 444.

ἐπρόβαλε μὰ κείνη πού ζητούσα αὐτὴ δὲν εἶταν. Γυρνᾶω, γυρνᾶω, τοὺς κόσμους γυρνᾶω καὶ τὴν καλὴν τοῦ ὄνειρου μου τὴν παρθέναν. Γαλανὴ ἐπλαστήκεν ἡ ὁμορφιά της στὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου. Τὴν ἀντικρίζω ὠϊμέναν τὴ ζωντανὴ καὶ τὴ ζητῶ στὰ πέρατα τῶν κόσμων. Κέφτασα στὴ χώρα πού γαλανὰ βασιλέβει ὁ ἥλιος· ὠϊμέναν ἔρτασα καὶ τὸ τραγούδι μου ἀπὸ τοὺς πύργους καὶ τὰ παλάτια της τὸ ἐσκόρπισα...

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ (μὲ λίγισμα). Λέγε !... Λέγε !...

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ. Δὲν ἀντήχησε πουθενὰ τὸ τραγούδι μου· κλειστὰ τὰ παραθύρια τῶν πύργων. Ἡ κρυμμένη μου παρθέναν δὲν ἐβρίσκονταν. Κι ὅταν στοῦ παλατιοῦ σὰς τοὺς θόλους ἐφτάηχο τὸ μαγεμένο μου τὸ τραγούδι ἀντιλάλησε, τὴν ἀντιλαλιά του αἰσθάνθηκε ἡ ψυχὴ μου κι ἀναγάλιασε, ὠϊμένα, καὶ μὲ κάλεσαν ἀπὸ ψηλά. Καὶ στέκουμαι μπρὸς στὴ φωνὴ καὶ σαστισμένος νιώθω πῶς τοῦ κάκου χρόνια τώρα περπατῶ καὶ λαχταρίζω...

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ὁχι, Ἀρήγιανε, ὄχι !... (μὲ λίγισμα).

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ. Δεσμέβεται ἡ δύναμή μου στὴ φωνὴ σου ὁμπρὸς· κι ἀφέντης πού ἤθελα νὰ γίνω, σκλάβος σου θὰ τυρανιέμαι· ὁ ἀνεμοδαρμένος ! ὠϊμέναν ! ὠϊμέναν !...

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ (ἐρχεται κοντά του). Σκλάβος ; ! Σκλάβος ; !... Ἀφέντης θάσαι καὶ τοῦ Βασιλιᾶ ὁ φίλος ὁ ἀγαπητός...

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ. ὠϊμέναν !... Σπαράζει στὴν ψυχὴ μου ἡ ἀστραπὴ τῆς τρέλας...

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ (μὲ ἀφοσίωση). Μὴ μὲ λυπᾶς ! μὴ μὲ λυπᾶς ! Ὁ τῶναιρό σου εἶναι βαθὺ καὶ δὲ θὰ σθῶσαι ! Μὴν κάνεις ἔτσι. Ἀκου πού βουίζει ὁ Ὁκεανὸς πίσω ἀπὸ τὴ χρυσόπορτα. Τί κόσμος εἶν' ἐκεῖ ; Κάτ' ἀπὸ τοὺς θόλους πού ἐφτάηχο τὸ τραγούδι σου ἀντιλάλησε ἄγνωστος κόσμος εἶν' ἐκεῖ κρυμμένος. Ἀρήγιανε, μὲς στὴν ψυχὴ μου ἀναδέβει ὁ πόθος σου καὶ νιώθω πῶς πανάρχαια σὲ καρτεροῦσα. Ὁ πίσω ἀπ' τὴ χρυσόπορτα καὶ τὸ δικό μου τῶναιρο θὰ κρύβεται.

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ (κοιτάζοντάς τον). Ὁ πῶς μιλεῖς ! ὦ πῶς μιλεῖς ! Ποιὸς σέμαθε τὴ γλώσσα πού, ἄγνωστέ μου ὡς τώρα, σὰν παναίωνια ἤχῳ ἀντιλαλεῖ τῆς ζωῆς μου !... (πιάνοντάς του τὰ χέρια καὶ σφίγγοντάς του). Ὁ τὴ μαγεία πού σκορπᾶς πούθε τὴν πήρες ; πῶς διαβάζεις τὴ φυλλάδα τῆς ψυχῆς μου ; (τοῦ φιλεῖ μὲ περιπάθεια τὰ χέρια). Ποιὸς εἶσαι σὺ, πού βασιλόπουλο, χωρὶς μουσάκι ἀκόμα, τὸν ἄνθρωπο πού ἡ δύναμη τοῦ εἶταν πεντάσκληθι τὸν δένεις μ' ἓνα λόγο ; Ποιὸς εἶσαι ; ποιὸς εἶσαι ;

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ (γέροντας τὸ κεφάλι καὶ σιγὰ, ὥσάν νὰ λιώνονται τὰ λόγια). Ἀρήγιανε !

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ. Βασιλόπουλο μου ! Βασιλόπουλο μου !... (τὸν σφίγγει στὴν ἀγκυλιὰ του ἀσυνείδητα καὶ τὰ στόματά τους κολλοῦν σὲ βαθὺ φίλημα).

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΑ (ἐρχομένη κοντά τους). Παιδί μου !... Παιδί μου !... (κοντά της κι ὁ Βεζίρης).

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ (ἄξφωνο ἀφίροντας τὴν ἀγκυλιὰ τοῦ Ἀρήγιανου). Μητέρα ! μητέρα ! (πέφτει ντροπυλά στὴν ἀγκυλιὰ της).

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΑ (σφίγγοντάς τον). Παιδάκι μου... (Στὸ Βεζίρη). Φέρ' τὸ διαμαντένιο τὸ κλειδί...

Ὁ ΒΕΖΙΡΗΣ (σιγὰ στὴν Ἀντιβασίλισσα). Τί λέτε ; μὰ ! τί λέτε ;...

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΑ (σιγότερα). Τὸ διαμαντένιο τὸ κλειδί νὰ φέρεις γλήγορα. Δὲ νιώθεις πῶς ὁ ἄνθρωπος ἀπτόξ πρέπει νὰ λείψει ; (ὁ βεζίρης χαμηλώνει τὸ κεφάλι καὶ βγαίνει). Τώρα, παιδί μου, ὅλα θὰ μᾶς τὰ ξηγήσει ὁ φίλος μας ὁ Ἀρήγιανος. Ἔστειλα νὰ φέρω τὸ διαμαντένιο τὸ κλειδί. Κι ἀπ' τὴ χρυσόπορτα θὰ ἰδοῦμε τί εἶναι ὁ Ὁκεανὸς πού ὅλημερίς βουίζει (ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Ἀρήγιανου ἀστράφτει χαρὰ).

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ὁ Ὁκεανὸς ! ὁ Ὁκεανὸς !... (δυνατῶ). Θάνοίξαι ἡ χρυσόπορτα ! Ὁ Ἀρήγιανος θὰ τὴν ἀνοίξει ! Βεζίρη ! Βεζίρη, φέρε μέσα τὴ διωδεκάδα μου... (ὁ βεζίρης ἀνοίγει τὴν πόρτα καὶ μπαίνουν μέσα οἱ Ἀβλικοὶ πού περίμεναν στὴ ἄλλη σάλα). Ἀκούστε ἐσεῖς οἱ δώδεκα σύμβουλοι τοῦ κράτους μου. Ἐνας ξένος ἀπ' τὸ μενεξεδένιο τόπο πού ὡς τώρα ὁ χειμῶνας τὸν πλακώνει, κυνηγὸς τοῦ βαλαιοῦ ὀνείρου του, περασμένος ἀπὸ τὴν ξανθὴν χώρα, πού γὰ νὰ φτάσει ὡς τὸ πεντάφηλο παλάτι μας ἐδιάβηκε ἀπ' τὴν πλημύρα τοῦ ἥλιου καὶ μὲς στὸ σταδρόδομο ἡ Μάγισσα, τοῦ ἐλεφτερωτῆ κι ἀπτόξ κι ὀλωνῶν μας, μὲ μαγικὴ δύναμη ἐράντισε τὰ τραγούδια του, ὁ Ἀρήγιανος μὲ τὸ διαμαντένιο κλειδί· σὲ λίγο τὴ χρυσόπορτα θάνοίξει, πού πίσω μᾶγριο μυκηθμὸ ὁ ἄγνωστος Ὁκεανὸς βουίζει. Ἐγὼ ὁ Βασιλιάς τῆς γαλανῆς χώρας, μὲ τὴ χαρὰ πού γενάει ἡ ἐλπίδα, διατάζω προπομπὴ τοῦ γενναίου κυνηγοῦ νὰ τὸν συνοδέψετε στὸ πῶς ἄγνωστο κυνήγι πού ὡς τώρα ἐγίνει !... (οἱ Ἀβλικοὶ τραβιοῦνται). Τί ; ! Τί ; !...

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΑ. Ὁχι παιδί μου !... ὄχι !... Μόνος του θὰ πάει ὁ Ἀρήγιανος.

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ὁχι ! ὄχι ! (ἐρχόμενος κοντά τὸν Ἀρήγιανο). Πλάι σου ὁ φόδος ἀπ' τὰ στήθια μου δὲν ἔχει θέση. Θάρθῃ μαζί σου !...

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΑ. Τί λές, παιδί μου ; !...

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ (δυνατῶ). Ὁ Βασιλιάς σὰς σὰς προστάζει, προπομπὴ σέμας νάρθετε !... Κάτου ἀπ'

τούς θύλους ἢ χρυσόπορτα σὲ λίγο θὰ μᾶς δείξει πίσω
τῆς καινούργιους κόσμους...

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. Ὅχι παιδί μου! ὄχι!

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Λοιπὸν μονάχα: οἱ δυό! (ἔρχε-
ται κοντὰ στὸν Ἀρήγιανο). Τράβα!

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑ (παίρνοντας τὸ κλειδί ἀπὸ τὸ
χέρι τοῦ βεζίρη καὶ πετώντας το ὄξω ἀπὸ τὸ παρὰ-
θυρο μακριά). Λοιπὸν κανένα;

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Μητέρα! Μητέρα!...

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ. Τὸ κλειδί! Τὸ κλειδί! (χάνε-
ται ἀπὸ τὴν πόρτα).

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Μητέρα! Πάει, μητέρα! Μῆχα-
σες, μητέρα! (πέφτει στὸ ντιβάνι σπαραχτικὰ κλαίον-
τας).

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. Ἔνοια σου, παιδί μου! θὰ
περάσει, παιδί μου! (στὸ βεζίρη μυστικά). Σὺλλαβέ τον
καὶ φυλάκισέ τον (ὁ βεζίρης βγαίνει. Ἡ ἀντιβασίλισσα
προσπιαθεὶ νὰ ἰσχυρίσῃ τὸ βασιλιά).

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ (ἀπὸ τὸ παρὰθυρο δυνυτά). Ἀ-
ρήγιανε! Ἀρήγιανε! Ἀρήγιανε!...

ΒΑΘΕΙΑ Ἡ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΡΗΓΙΑΝΟΥ. Τὸ βρή-
κα! Τὸ βρήκα!

Ὁ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Ἀρήγιανε! Ἀρήγιανε!...

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑΝΗΣ ΚΑΜΠΥΣΗΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ Ο Κ. ΠΑΛΛΗΣ

Ἀπὸ τὸ «Νεολόγος Πατρῶν» (30 Αὐγούστου, σελ.
3) ξανατυπώνουμε τὰς ἐξελίξεις παραγκρῆφαι.

«Εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν εὗρίσκετο πρότινων ἡμε-
ρῶν ὁ γνωστὸς μαλλιαρόγλωσσος τοῦ Λονδίνου κ. Πάλ-
λης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Νουμά» κ.
Ταγκοπούλου. Συνέπεσε δὲ νὰ ἦνε ἐκεῖ κατὰ τὴν ἐκδρο-
μὴν τῶν δημοδιδασκάλων καὶ ὀλίγου δεῖν ἀποδοκι-
μάζετο (Κυνέναις δὲν ἀποπειροῖτο νὰ ἀποδοκιμάσει)
εἰς ἀφορμῆς μιᾶς προπόσεως νεαροῦ τινος, γενομένης
εἰς μαλλιαρὰν γλῶσσαν Ὁ κ. Πάλλης εἰς τὴν ση-
μείωσιν, ἣν ἔδωκεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἔνθα ἔμεινεν,
ἔγραψε τὸ ὄνομά του καὶ ἀντὶ νὰ προσέθεσθαι «Ἑλλην»,
διὰ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἔχεται στερεῶς τοῦ γλωσσικοῦ
δόγματός του προσέθηκεν, ὅτι εἶνε «Ρωμῆς ἀπ' τὸ
Λονδίνο». Ἐξ Ἀρχαίας Ὀλυμπίας ἀνεχώρησε μετὰ
τοῦ κ. Ταγκοπούλου ὁ κ. Πάλλης χθὲς καὶ τὴν με-
σημβρίαν διήλθεν ἐκ Πατρῶν, κατευθυνθεὶς σιδηρο-
δρομικῶς εἰς Ἀθήνας. Ἐλέγετο ἐν τούτοις ὅτι δὲν
ἐξηκολούθησε τὸ ταξιδεῖόν του, ἀλλὰ διέκοψε τοῦτο,

παραμείνας ἐν Πάτραις μετὰ τοῦ κ. Ταγκοπούλου,
ὁ ὁποῖος ἐθεάθη τὴν ἐσπέραν εἰς τὰ κέντρα, ἐζητή-
θη ὅμως ὑπὸ τινῶν καὶ δὲν ἀνευρέθη (Ὅυτε αὐτὸ εἶ-
ναι ἀληθινὸ) καὶ ὑποτίθεται ἐκ τούτου, ὅτι ἀνεχώρη-
σε τὴν μεσημβρίαν, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἤθελε νὰ φανῇ.»

Ἀπὸ τὴν «Πατρίδα» Πύργου (30 Αὐγούστου)

«Ὁ κ. Μευσούρης, δημοσιογράφος ἐκ Πατρῶν,
ὠμίλησεν εἰς δημοτικὴν γλῶσσαν χειροκροτηθεὶς»
(σελ. 1).

«— Καὶ μὴ ἀνορθογραφία, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς
ἠγνόησε μέσα εἰς τὸ πλῆθος ἐκεῖνο τῶν διδασκάλων.
Μαζὶ μ' αὐτούς, εἰς τὴν ἰδίαν πλάκα καὶ ἐμπρὸς ἀπὸ
δύο τῶν ἐποζῶν ἐ κ. Δημ. Ταγκόπουλος ὁ
διευθυντὴς τοῦ «Νουμά» τοῦ ἔργανου τῶν δημοτικῶ-
ν. Φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξίν δύνανται αὐτῶν τῶν δι-
δασκάλων τῆς συνταγματικῆς γλώσσης: ὅταν θὰ πη-
ροφορηθῶν ὅτι ὁ ὑψηλὸς ἐκεῖνος καὶ ὄριμος ἀνὴρ,
ποῦ ἦτο μαζὶ τῶν τυχαίως εὔρεθαι εἰς Ὀλύμπια, ἦτο
ὁ κ. Ταγκόπουλος».

Νᾶ, πῶς τὸ παραφουσκώνουν αὐτὸ τὸ παραγρα-
φάκι αἱ «Ἀθήναι» (1 Σεπτεμβρίου, σελίδα 2).

«Ὁ βέβηλος...»

Μεταφερθῆτε εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα καὶ φαν-
τασθῆτε τὴν ἱερὰν φρίκην τῶν ἱερῶν θεωμένων αἰ-
φνης ὅτι ἐναγῆς τις βέβηλος μολύνει τὸν ἱερὸν βω-
μὸν διὰ τῆς παρουσίας του. Φαντασθῆτε το καλῶς,
διότι μέλλομεν νὰ σᾶς παρουσιάσωμεν ἐμῶν εἰκόνα.

Πρὶν φύγουν ἐκ τῆς τελευταίας ἐκδρομῆς τῶν
εἰς Ὀλύμπια οἱ δημοδιδασκαλοὶ ἔκαμαν μίαν ἀνα-
μνηστικὴν φωτογραφίαν ὅλοι ἐν συμπλέγματι καὶ πε-
ριχαρεῖς εἶτα μετέβησαν ἐν ἁδύων ἑκάστος ἀνὰ
ἐν ἀντίτυπον. Ἀλλ' ὅταν εἶδον τὴν φωτογραφίαν αἱ
τριχες τῶν ὠρθώθησαν ἐκ φρίκης ἀπεριγράπτου. Με-
ταξὺ τῶν δημοδιδασκάλων εἶχε παρειαγρόσει (Πα-
ρειαγρόσει. Παρειαγρόσει-ὦ τὸ ρῆμα, κ. Πάπ, κ.
ὄχι παρειαγρόσει) κάποιος εἰς τὸ σύμπλεγμα, καὶ
ποῖος νομίζετε; Φρικτὸν: ὁ κ. Ταγκόπουλος τοῦ
«Νουμά!!»

Δὲν ἐξηκριβώθη ἂν ὁ κ. Ταγκόπουλος τὸ ἔκαμε
αὐτὸ ἀπὸ κακεντρέχειαν. Τὸ γεγονός ὅμως εἶναι ὅτι
τὸ συμβᾶν τοῦτο προσετέθη «ὡς ἀνορθογραφία εἰς
τὴν ὥραίαν ἐφορτὴν τῶν δημοδιδασκάλων» καὶ ὅτι,
ὡς γράφει εἰς δημοδιδασκαλὸς πρὸς τὴν «Πατρίδα»
τοῦ Πύργου «βεβαίως οὐδεὶς δημοδιδασκαλὸς θὰ ἀ-
ποκτήσῃ φωτογραφίαν εἰς ἣν ποζάρει καὶ ὁ πρακτι-
κογράφος τῶν μαλλιαρῶν».

Ὁ δὲ ἀτυχὴς φωτογράφος δὲν ἔχει ἄλλην ἱκανο-
ποίησιν εἰμὴ ἀπὸ πρῶτας μέχρις ἐσπέρας νὰ ἀναθε-
ματίζῃ σύμπαντα τὸν μαλλιαρισμόν.»